

Arrest

nr. 60 438 van 28 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM loco advocaat V. LURQUIN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Waar verzoeker voor het voeren van onderhavige procedure in het kader van artikel 39/77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) het voordeel van de kosteloze rechtspleging vraagt, wijst de Raad erop dat wat betreft deze procedure met toepassing van artikel 9/1, tweede lid, 2° PR RvV geen rolrecht verschuldigd is en deze derhalve kosteloos is.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Libanese nationaliteit te bezitten, een sjiïet te zijn en te behoren tot de familie O. (...) afkomstig van Baalbeck. U zou in 1995 asiel hebben aangevraagd in Duitsland maar naar Libanon zijn teruggekeerd nog vóór u een beslissing ontving. U zou sinds 1999 problemen hebben met Hezbollah en dit omdat u het niet eens bent met hun manier van politiek voeren in Libanon. Tijdens alle samenkomsten deelde u uw ongenoegen over Hezbollah mee aan jongeren. Eind 1999 zou u vanuit Mexico illegaal in Amerika zijn binnengereisd maar na twee maanden alweer naar Libanon zijn teruggekeerd. In 2003 zou u naar Nederland zijn gereisd omdat u opnieuw problemen kende met Hezbollah en ditmaal tijdens de maand Ramadan. In het toilet van de transitzone van de Nederlandse luchthaven zou u uw paspoort verstopt hebben zodat u zonder documenten een asielaanvraag kon indienen. U zou onder de alias B. A. A. (...), een Palestijn uit Libanon, asiel hebben aangevraagd en geen allusie hebben gemaakt op uw problemen met Hezbollah. U zou een ander verhaal hebben verteld en verwezen hebben naar de situatie van Palestijnen in Libanon omdat er toen veel Palestijnen werden erkend. Na enkele maanden zou u besloten hebben terug te keren naar Libanon en dit nog vóór Nederland een beslissing had genomen. U zou uw land missen waar uw familie is en u verschillende zaken had, zoals een verhuur van generatoren. U zou illegaal vanuit Nederland naar Duitsland zijn gereisd waar u door de Duitse politie werd aangehouden. U zou via een vriend uw eigen Libanees paspoort, dat u in een toilet in de luchthaven van Nederland had verstopt, hebben kunnen vergaren en voorgelegd hebben aan de Duitse autoriteiten die u op hun beurt aan de Nederlandse autoriteiten zouden hebben overgedragen. De Nederlandse autoriteiten zouden u hebben laten gaan en u zou per wagen via België naar Duitsland zijn doorgereisd. U zou met uw eigen paspoort met daarin een Tunesisch en Turks visum naar Istanbul zijn gevlogen om zo verder door te reizen naar Libanon. U zou een reisbureau /verzekeringsbureau uitgebaat hebben en sinds één jaar zou u samen met twee andere vennoten, O. M. A. (...) (O.V. 6.778.507) en de Syriër A. K. (...), het café Castlegate vlak aan citadel van Baalbeck hebben uitgebaat. U zou zich kandidaat gesteld hebben voor de verkiezingen in juni 2010. M. A. (...) zou u hierbij gesteund hebben. U zou door de Hezbollah zijn lastiggevallen omdat u anti-Hezbollah propaganda voerde. Ergens in februari 2011 zou uw café door onbekenden zijn beschoten. De volgende dag zou u bij de politie klacht hebben ingediend tegen onbekenden. U zou één maand na dit incident in contact zijn gekomen met de smokkelaar en twee dagen vóór uw vertrek zou u het café verkocht hebben. U zou naar de luchthaven van Beirut zijn gegaan en samen met de smokkelaar en M. A. (...) zou u vanuit Beirut naar Brussel zijn gereisd en dit met uw eigen Libanees paspoort met daarin een visum voor een Afrikaans land. In het vliegtuig zou de smokkelaar uw paspoort hebben genomen. Eénmaal aangekomen in de luchthaven van Brussel zouden u en M. A. (...) naar het toilet zijn gegaan, maar daarna zou u de smokkelaar niet meer gezien hebben. U zou na ongeveer een uur besloten hebben om zich bij de Belgische grenscontrole aan te melden. U zou de luchtvaartpolitie BRUNAT meegedeeld hebben dat u al twee dagen eerder aangekomen was met een vlucht uit Damascus en dit omdat de smokkelaar u aangeraden had dit zo mee te delen zodat de autoriteiten niet direct uw vlucht zouden hebben kunnen achterhalen waardoor u niet kon worden gerepatrieerd. De agent zou u echter geconfronteerd hebben met het feit dat hij wist dat u met de vlucht uit Beirut was gekomen op 7 maart 2011 aangezien hij over camerabeelden beschikte. Niettemin zou u dit zijn blijven ontkennen. Tijdens het interview met een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken zou u bij het invullen van uw Vragenlijst de waarheid verteld hebben, namelijk dat u met een vlucht vanuit Beirut op 7 maart 2011 bent aangekomen. Sinds uw verblijf in het Transitcentrum 127 zou u contact hebben met uw familie in Libanon maar zij zouden voor u geen nieuws met betrekking tot de situatie waarvoor u het land diende te verlaten hebben gehad. U zou ook geen contact meer hebben met de smokkelaar zodat u niet weet waar uw eigen Libanees paspoort nu is. Tot op heden zou u geen nieuws hebben over de Syriër A. (...).

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u tot op heden geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit en/of asielrelaas, dit terwijl u zelf verklaart dat uw identiteitskaart bij uw familie in Libanon ligt en u sinds uw verblijf op 7 maart 2011 in het Transitcentrum (TC) 127 contact hebt met uw familie (gehoorverslag CGVS, pp.3, 8a, 8b en 16). Gevraagd of u uw familie meegedeeld hebt dat ze u uw identiteitsdocument dienen op te sturen, beweert u dit nog niet gedaan te hebben maar dat u misschien bankrekeningkaarten kan laten opsturen (gehoorverslag CGVS, pp. 8b en 9a). U wijst er op schrik te hebben om te worden gerepatrieerd indien u identiteitsdocumenten zal neerleggen (gehoorverslag CGVS, pp. 9a en 16). Dit argument biedt geen afdoende verschooning. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de asielzoeker moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot de asielprocedure in.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u wel degelijk zeer goed op de hoogte bent van de asielprocedure en dit al van lang geleden aangezien u al in 1995 in Duitsland en in 2003 in Nederland asiel hebt aangevraagd (zie Verklaring dd. 14/03/2011 punt 17 en gehoorverslag CGVS, p. 10a). Het feit dat u dus nog steeds geen bewijzen kan neerleggen uit angst te worden gerepatrieerd, niettemin u op de hoogte bent van de asielprocedure, biedt geen afdoende verschooning. Mocht er geloof kunnen worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven dan kan er toch van worden uitgegaan dat u al het mogelijke zou doen dergelijke documenten te vergaren en voor te leggen.

Daarnaast weet u niet waar uw Libanees paspoort, waarmee u verklaart te hebben gereisd, nu exact is. Zo beweert u dat de smokkelaar dit document van u heeft afgenomen op het vliegtuig net vóór het landen op Brussel Nationale luchthaven (gehoorverslag CGVS, pp. 3, 5b). Gevraagd of u via uw vriend die u in contact had gebracht met de smokkelaar niet meer hebt kunnen vernemen waar uw paspoort is, antwoordt u ontwijkend door te stellen dat u andere zorgen aan uw hoofd heeft zoals geldzaken (gehoorverslag CGVS, pp. 7a en 7b). Uw laconieke houding ten opzichte van dit paspoort dat nota bene uw eigendom is, wijst er eerder op dat u de Belgische autoriteiten uw identiteit en reisweg tracht te verhullen. In dit kader dient er te worden opgemerkt dat u initieel ten overstaan van de Luchtvaartpolitie Brunat Grenscontrole verklaard hebt twee dagen vóór 7 maart 2011 op de luchthaven te zijn aangekomen en dit met een vlucht komende van Damascus (zie Werkfiche kandidaat politiek vluchteling dd. 7/03/2011). Geconfronteerd met deze verklaring beweert u dat de smokkelaar u had aangeraden om dit zo te vertellen aan de grenscontrole zodat u niet gerepatrieerd kon worden (gehoorverslag CGVS, p. 4a). Gewezen op het feit dat u doelbewust hieromtrent hebt gelogen terwijl u wel direct asiel hebt aangevraagd, bevestigt u effectief aanvankelijk te hebben gezegd twee dagen eerder te zijn aangekomen, alhoewel de politie u had meegedeeld dat ze wel degelijk wisten dat u diezelfde dag was aangekomen en u dus aan het liegen was. U geeft zelf toe dat de politie u had meegedeeld dat ze camerabeelden hadden als bewijs (gehoorverslag CGVS, p. 4a). Niettemin dit alles hebt u tot 14 maart 2011, bij het invullen van uw Verklaring door de Dienst Vreemdelingenzaken, gewacht met het weergeven van uw vlucht, namelijk Middle East Airlines op 7 maart 2011 vanuit Beirut (zie Verklaring dd. 14/03/2011 punt 35 en gehoorverslag CGVS, p. 4b). Tot op heden blijft u ook uitermate vaag over welk Afrikaans visum in uw paspoort zat en naar welke Afrikaanse bestemming u 'reisde' (gehoorverslag CGVS, pp. 3, 5a en 6b). Ook deze vaststellingen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Ook met betrekking tot uw asielaanvraag bij de Nederlandse asielinstanties kunnen er een aantal opmerkingen worden gemaakt. Zo gaf u daar, naar uw zeggen, een alias op, namelijk B. A. A. (...), een Palestijn uit Libanon (zie Verklaring dd. 14/03/2011 punt 3 + gehoorverslag CGVS, pp. 10a en 11a). Gevraagd waarom u toen in 2003 aan de Nederlandse autoriteiten niet de waarheid hebt verteld aangezien u toen ook al naar uw zeggen een probleem had met Hezbollah, antwoordt u opnieuw dat u niet uw ware identiteit hebt opgegeven uit schrik voor repatriëring (gehoorverslag CGVS, p. 11a). Dit is dezelfde reden als voor het niet willen neerleggen van een identiteitsdocument waardoor er toch de nodige bedenkingen kunnen worden gemaakt met betrekking tot de identiteit die u op 7 maart 2011 bij de grenscontrole hebt opgegeven (zie Werkfiche kandidaat politiek vluchteling dd. 7/03/2011). Daarnaast voegt u toe dat in die tijd Palestijnen gemakkelijk asiel kregen (gehoorverslag CGVS, pp. 11a en 12b). U had toen al de intentie om asiel aan te vragen om voor altijd weg te gaan uit uw land waardoor u aangeeft op een 'leugenachtige wijze' een verblijfstitel te hebben willen vergaren (gehoorverslag CGVS, p. 12b).

Het weinig geloofwaardige karakter van uw verklaringen wordt nog onderstreept door volgende vaststellingen. Tot op heden legt u geen enkel begin van bewijs met betrekking tot uw asielrelaas neer. Het is zeer bevreemdend dat u niet op één of ander wijze een kopie van het proces-verbaal van de klachtindiening tegen persoon X in februari 2011 bij de politie zou hebben kunnen bemachtigen (gehoorverslag CGVS, p. 14). U beweert dat zelfs bij gewone proces-verbalen men geen kopie krijgt (gehoorverslag CGVS, p. 14), dit terwijl u eerder op de vraag wat voor dag in de week het was dat het incident met Hezbollah heeft plaatsgevonden u zelf opwerpt dat u een kopie van het proces-verbaal van de politie kan neerleggen maar u zich de dag niet meer herinnert (gehoorverslag CGVS, p. 13). Op het einde van het gehoor stelt u dat u geen proces-verbaal zal kunnen bemachtigen omdat alles onder controle is van Hezbollah (gehoorverslag CGVS, p. 16). Uw verklaringen zijn met andere woorden onderling tegenstrijdig waardoor er aan gans uw asielrelaas weinig geloof kan worden gehecht. Dit besluit wordt nogmaals bekrachtigd door het feit dat u zelfs de datum van het incident niet kan opgeven terwijl dit gegeven de reden was van uw vlucht uit Libanon. U komt immers niet verder dan te stellen 'misschien in februari 2011', een weinig overtuigend antwoord (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het is ook opmerkelijk dat u geen foto's heeft genomen of laten nemen van uw door kogels vernielde café 'Castlegate' (gehoorverslag CGVS, p. 14), dit terwijl u wel alle andere zaken in detail hebt voorbereid (namelijk contacteren van smokkelaar, verkopen van café). Na de herhaaldelijke vraag of u foto's van uw beschadigde café kan neerleggen antwoordt u dat u uw reis geregeld had en dat dit het

belangrijkste voor u was en dat alles verlopen is in een periode van 'één maand en nog wat', u alles hebt achtergelaten en uw hoofd er niet naar staat (gehoorverslag CGVS, p. 14). Deze vergoelijkningen bieden geen afdoende verschoning voor het niet kunnen staven van uw asielrelaas, temeer u andere zaken wel heel goed wist te regelen en u in het verleden al verschillende asielaanvragen hebt ingediend en u dus op de hoogte bent van het belang van het neerleggen van bewijzen (zie Verklaring dd. 17/03/2011 punt 17 + gehoorverslag CGVS, p. 10a).

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er geen verder geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door u neergelegde document, namelijk een Amerikaanse 'Identification Card' op naam van M. Y. O. (...) te Dearborn, heeft gezien bovenstaande vaststellingen geen enkele waarde. In de marge dient nog te worden aangestipt dat uzelf verklaart dat u dit document in Amerika heeft kunnen verkrijgen via andere Arabieren waarmee u beperkt kon circuleren aangezien u er illegaal verbleef, hetgeen eerder laat vermoeden dat dit een vervalst document is (gehoorverslag CGVS, p. 8a).

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw 'verwant', O. M. A. (...) (O.V. 6.778.507) die zich op dezelfde vluchtaanleiding baseert als u, door het CGVS ook een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 EVRM en van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951. Verder roept verzoeker de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel en meent hij dat door verwerende partij een beoordelingsfout werd begaan. Hiertoe gaat verzoeker in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

3.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De middelen die door verzoeker worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.3. De Raad oordeelt dat aan de door verzoeker voorgehouden aanslag op zijn café door de Hezbollah, wat het meest wezenlijke element betreft van onderhavige asielaanvraag, volstrekt geen geloof kan worden gehecht. Bij het verhoor op het Commissariaat-generaal van 18 maart 2011 op de vraag wanneer deze aanslag plaats had stelt verzoeker aanvankelijk dit niet meer te weten om vervolgens voor te houden dat het misschien in februari 2011 zou kunnen geweest zijn. Van een dermate ingrijpende gebeurtenis als een beschieting van zijn zaak, die hem zelfs doet besluiten onmiddellijk het land te ontvluchten, kan worden verwacht dat deze in het geheugen staat gegrift en verzoeker zich de juiste datum van dit gebeuren zeker bij een verhoor dat hooguit anderhalve maand later plaatsheeft kan herinneren. *In casu* weet verzoeker niet eens met zekerheid de maand te duiden. Ook op de vraag wat voor dag in de week het toen was, moet verzoeker het antwoord schuldig blijven en merkt hij enkel op dat hij bij de politie een klacht neerlegde tegen onbekenden en dat hij aan verwerende partij het proces-verbaal kan neerleggen. Wanneer verwerende partij bij voormeld verhoor insisteert een kopie van dit proces-verbaal neer te leggen wijzigt verzoeker plots zijn mening stellende dat in Libanon zelfs niet eens een kopie van een gewoon proces-verbaal kan worden verkregen (administratief dossier, stuk 5, p. 13 en 14).

Waar verzoeker betreffende voormelde tegenstrijdigheid in het verzoekschrift opmerkt dat er op het ogenblik dat er werd gepraat over het proces-verbaal er een verwarring heerste tijdens het gehoor wijst de Raad erop dat uit de neerslag van dit gehoor (administratief dossier, stuk 5, p. 13 en 14) nergens blijkt dat er een dergelijke verwarring aanwezig was en dit evenmin door de bij dit gehoor aanwezige advocaat werd opgemerkt.

Waar verzoeker, met verwijzing naar het werk van antropoloog E. Hall "*Le langage silencieux*" van 1959, opwerpt dat bepaalde culturen moeilijkheden hebben om exacte data te geven stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij als Libanees zakenman ressorteert onder een dergelijke cultuur.

Voormelde flagrante tegenstrijdigheid en onwetendheden betreffende wezenlijke elementen van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoeker met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet de status van vluchteling toe te kennen.

Waar verzoeker als bijlage bij het verzoekschrift foto's bijbrengt die zowel de buiten- als binnenzijde tonen van een café met de naam "*Castlegate*" en waarbij in een voorstaande pick-up de inslag van een kogel merkbaar is, wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bovendien stelt verzoeker zelf in zijn verzoekschrift dat hij vanuit België zijn familieleden opdracht gaf deze foto's te maken en hierbij aan een buur werd gevraagd zijn pick-up opnieuw voor te rijden. Het bij het verzoekschrift gevoegde bewijs van betaling met betrekking tot deelname aan de lokale verkiezingen, verzoekers affiche en een huurovereenkomst bewijzen enkel dat verzoeker deelnam aan deze verkiezingen en dat hij een huurovereenkomst afsloot wat door de Raad niet wordt betwist. De twee media-artikels betreffende de situatie van de Hezbollah in Libanon en in Baalbek in het bijzonder hebben geen betrekking op het door verzoeker voorgehouden persoonlijk asielrelaas en tonen niet aan dat de aanslag op zijn café werkelijk heeft plaatsgehad.

3.2.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de

vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er in Libanon een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.5. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, werd hij bijgestaan door een advocaat en werd hij gehoord in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.2.6. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT